

TANSMAN SZYMANOWSKI BARTÓK

2025/2026

6.02

Filharmonia
Narodowa

Dyrektor Naczelna

General Director

Zofia Zembrzuska

Dyrektor Artystyczny

Music and Artistic Director

Krzysztof Urbański

6.02.2026

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa

Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall

abonament / subscription C1, Z1

Koncert symfoniczny / Symphonic Concert

PRZYTOCKI JAKOWICZ

Na koncert zaprasza Partner
Filharmonii Narodowej – **Melon Catering** /
The Warsaw Philharmonic Partner –
Melon Catering – warmly welcomes you
to join us in this concert

Melon Catering

35 LAT WYDARZEŃ Z PASJĄ

Wykonawcy Performers

**Orkiestra Symfoniczna Filharmonii
Łódzkiej im. Artura Rubinsteina /
Arthur Rubinstein Philharmonic Orchestra**
Paweł Przytocki – dyrygent / conductor
Jakub Jakowicz – skrzypce / violin

Filharmonia Narodowa zastrzega sobie możliwość zmiany programu i wykonawców.
Podczas koncertu obowiązuje zakaz fotografowania, filmowania i nagrywania dźwięku.
Prosimy również o wyłączenie telefonów komórkowych i sygnałów zegarków elektronicznych.
The Warsaw Philharmonic reserves the right to change the programme and performers.
It is prohibited to take photos, make videos and record sound during the concert. The audience
is also kindly requested to switch off their mobile phones and digital watch alarms.

Program

Programme

Aleksander Tansman (1897–1986)

Wariacje na temat Frescobaldiego /

Variations sur un thème de Frescobaldi [12']

(1937)

Andante cantabile

Wariacja I / *Variation I: Allegro con moto*

Wariacja II / *Variation II: Molto vivace*

Wariacja III / *Variation III: Largo*

Wariacja IV / *Variation IV: Lento*

Wariacja V / *Variation V: Andantino gracioso*

Wariacja VI / *Variation VI: Allegro risoluto*

Andante cantabile

Karol Szymanowski (1882–1937)

II Koncert skrzypcowy op. 61 /

Violin Concerto No. 2, Op. 61 [21']

(1933)

Moderato molto tranquillo. Andante sostenuto. Cadenza

Allegramente molto energico. Andantino molto tranquillo

••• Przerwa (ok. 20 minut) / *Intermission* (ca 20 min.)

Béla Bartók (1881–1945)

Koncert na orkiestrę / *Concerto for Orchestra* [36']

(1943)

Introduzione: Andante non troppo. Allegro vivace

Presentando le coppie: Allegretto scherzando

Elegia: Andante non troppo

Intermezzo interrotto: Allegretto

Finale: Pesante. Presto

Omówienie programu

Łukasz Kaczmarowski

Tansman

W 1937 roku Aleksander Tansman otrzymał od swojego przyjaciela Vladimira Golschmanna (piastującego w tym czasie stanowisko dyrektora i głównego dyrygenta Saint Louis Symphony Orchestra) propozycję skomponowania krótkiego utworu symfonicznego, który mógłby pełnić rolę dzieła otwierającego koncerty. Dyrygent ten był wielkim propagatorem twórczości polskiego kompozytora w Stanach Zjednoczonych i w ciągu wielu lat swojej kariery doprowadził do prawykonania szeregu utworów Tansmana. Oprócz tego, Golschmann zlecił mu orkiestrację jednego z dzieł Johanna Sebastiana Bacha, które również miało posłużyć za oryginalną uverturę koncertów symfonicznych pod jego batutą. Tansman, znany ze swojego zamiłowania do technik polifonicznych, ochoczo zabrał się do pracy. Do transkrypcji orkiestrowej wybrał *Toccatę i fugę d-moll BWV 538* zwaną *Dorycką*, bliźniaczkę słynnej BWV 565. Jako drugi utwór przedstawił Golschmannowi swoje *Wariacje na temat Frescobaldiego*.

Szkice do *Wariacji* pochodzą jeszcze z 1934 roku, jednak dopiero zamówienie z Ameryki dało Tansmanowi asumpt do pełnej realizacji dzieła. Ukończył je między lutym a październikiem 1937 roku, a premiera miała miejsce w Saint Louis w grudniu. Za temat opracowany wariacyjnie kompozytor obrał arię zwaną *La Frescobalda*, pochodzącą z drugiego tomu *Toccate e partite d'intavolatura* Girolama Frescobaldiego. Zbiór wydany w Rzymie w 1627 roku, przeznaczony na instrument klawiszowy (organy lub klawesyn), zawiera między innymi wspomnianą arię z czterema wariacjami. Co ciekawe, bywa ona uznawana za jeden z pierwszych przykładów w pełni autonomicznego cyklu wariacyjnego opartego na oryginalnym temacie, który był wzorcem dla wykształconej później formy wariacji. Tansman sięgnął więc do samego źródła gatunku, proponując własne, współczesne opracowanie.

Utwór składa się z arii oraz sześciu wariacji, po których następuje ponowny, skrócony pokaz tematu arii. Rolę dominującą przez cały czas trwania dzieła pełnią smyczki. W przeciwieństwie do większości neoklasyków, czerpiących z dorobku poprzednich epok na zasadzie pewnej rekonstrukcji, archaizacji czy pastiszu, Tansman

potraktował materiał Frescobaldiego jak żywą tkankę i uczynił wariacje tworem narracyjnym. Sam zresztą wspominał o tym, że za wszelką cenę chciał uniknąć modernistycznych zapędów i skupić się na zachowaniu jedności stylu, stroniąc od deformacji i tworzenia kolejnego dzieła *À la manière de...* Inaczej również podszedł do samego pojęcia czasu – szybsze wariacje są przede wszystkim efektem zagęszczenia faktury i rozdrobnienia wartości rytmicznych. Gatunek wariacyjny, kojarzony często z wyraźnie znaczonymi kontrastami, został przez Tansmana ujęty w system naturalnej kontynuacji i ciągu linearnych przekształceń. I choć mamy tu do czynienia z różnymi typami wariacji: rytmiczno-motoryczną, toccatową, ekspresyjną, kontrpunktyczną czy ornamentalną, ich charakterystyka w dużym stopniu zaciera się, ulegając spokojnej pracy przetworzeniowej. Nie jest to więc kolejne wykorzystanie historycznej materii w sposób przedmiotowy, a raczej osobisty, inteligentny dialog z przeszłością i próba jej kontynuacji.

Wariacje na temat Frescobaldiego bardzo szybko osiągnęły popularność, zarówno w Stanach Zjednoczonych, jak i Europie. W 1942 roku kompozytor przebywający w Hollywood sporządził wersję na orkiestrę smyczkową dla zespołu prowadzonego przez Juliana Brodetsky'ego, co przyczyniło się do jeszcze większej liczby wykonań i rejestracji.

Do wykorzystania fragmentów muzyki starych mistrzów Tansman powracał jeszcze wielokrotnie, za każdym razem traktując materiał pierwotny z należnym mu szacunkiem. Najpopularniejszym utworem z późniejszych lat opierającym się na barokowych tematach pozostaje suita na gitarę i orkiestrę kameralną *Musique de cour* z 1960 roku, w której kompozytor odwołał się do twórczości francuskiego mistrza gitary i lutni Roberta de Visée. W tym samym roku powstała też *Symphonie de chambre*, gdzie mimo bardzo nowoczesnego języka muzycznego słychać wyraźny zwrot ku technikom polifonicznym, a w smyczkowej fakturze imitacyjnej drugiej części – *Élégie* – echo refleksyjnej melancholii Frescobaldiego.

Portret Karola Szymanowskiego, fotografia prasowa, Bain News Service, ok. 1922 /
Portrait of Karol Szymanowski, photography, Bain News Service, ca 1922

Małgorzata Gąsiorowska

Szymanowski

Choć miałem kłopoty różnego rodzaju, znalazłem jednak w sobie dość odwagi, by rozpocząć dosyć duży utwór. Przyczynił się do tego kochany Paweł Kochański [...], który służy mi, że się tak wyrażę, za „Animier-Mamsell” i wydusił ze mnie, niby ze starej złamanej tubki z pastą do zębów [...] nowy Koncert Skrzypcowy!! Skończyłem już go prawie (pierwszy szkic), wydaje mi się dość udany, choć okropnie sentymentalny. Ale tym gorzej! [...] Staram się być „inédit”, bijąc wszystkie rekordy sentymentalizmu (tak jak widziałeś to już w moim koncercie na fortepian [tj. IV Symfonii]) – ale to nic w porównaniu z Koncertem Skrzypcowym, mnie samemu prawie wstyd!

Wśród wielu listów, które kompozytor wysłał zawiadamiając przyjaciół o swoim najnowszym utworze, ten datowany na 26 sierpnia 1932 roku, którego adresatem był pianista Jan Smeterlin, wydaje się najbardziej autoironiczny. Dlaczego Szymanowski tak bardzo dystansował się od swego dzieła? Trudno tego dzisiaj dociec. *II Koncert skrzypcowy* op. 61 w porównaniu z pierwszym, wydaje się bardziej zrównoważony, wręcz „uklasyczniony”, i choć podobnie jak jego poprzednik nie zawiera wyraźnego podziału na części, to trudno w nim nie odkryć ukrytych prawideł formy cyklicznej.

Koncert powstał z inspiracji Pawła Kochańskiego, który jest autorem solowej kadencji i konsultantem partii skrzypcowej, co kompozytor skwapliwie zaznaczył w partyturze. Owa kadencja rozdziela utwór na dwie, różniące się charakterem części. Obie mają budowę trójczłonową, z wolnym fragmentem środkowym wprowadzającą nową myśl. Koncert przepojony jest klimatem muzyki góralskiej, choć, poza zawalowanymi cytatami z *Harnasiów*, tematy, jak i pewne pomysły fakturalne, wydają się być dziełem wyobraźni kompozytora, który tak dalece przeniknął ducha muzyki podhalańskiej, że potrafił tworzyć własne jej wizje, dalekie od „folklorystycznych wycinanek”, do których zawsze odnosił się bardzo krytycznie.

Część pierwsza utworu (*Moderato molto tranquillo*) opiera się zasadniczo na jednym temacie, przewijającym się pod różnymi postaciami i w różnych ujęciach fakturalnych w partii skrzypiec i w orkiestrze. Część druga (*Allegramente, molto energico*) jest bardziej skomplikowana wewnętrznie. Ma postać quasi-ronda z powracającym, energicznym motywem intonowanym po krótkim wstępie przez skrzypce. Po pierwszym, krótkim epizodzie lirycznym pojawia się znów główny motyw – refren, tym razem w najrozmaitszych ujęciach fakturalnych, naśladowujących niekiedy maniery

wykonawcze skrzypków ludowych. Po przeobrażeniach tego motywu następuje dłuższy epizod liryczny, po którym wraca główny temat tej części, ale po chwili przypomniany jest także „podhalański” wątek z początku utworu. Ostatnie słowo należy do tanecznego tematu ronda.

Prawykonanie *II Koncertu skrzypcowego* odbyło się 6 października 1933 roku w Filharmonii Warszawskiej pod dyrekcją Grzegorza Fitelberga. Wykonawcą partii solowej był oczywiście Paweł Kochański, wtedy już poważnie chory – artysta zmarł 12 stycznia 1934 roku w Nowym Jorku, nie doczekawszy obiecanej, amerykańskiej premiery dzieła. Na karcie tytułowej partytury Szymanowski dopisał dedykację: „À la memoire du Grand Musicien, mon cher et inoubliable Ami, Paul Kochański” („Pamięci Wielkiego Muzyka, mojego drogiego i niezapomnianego przyjaciela, Pawła Kochańskiego”).

Portret Pawła Kochańskiego, fotografia prasowa, Bain News Service, ok. 1921 /
Portrait of Paweł Kochański, press photography, Bain News Service, ca 1921

Ludwik Erhardt

Bartók

Koncert na orkiestrę Béli Bartóka jest w gruncie rzeczy pięcioczęściową symfonią, nazwaną koncertem z przyczyn, które kompozytor wytłumaczył następująco:

Tytuł tego utworu tłumaczy się tendencją do traktowania pojedynczych instrumentów orkiestry na sposób koncertujący lub solistyczny. Jest to zauważalne na przykład w odcinkach fugato przetworzenia pierwszej części (instrumenty blaszane) lub w podobnym do perpetuum mobile przebiegu głównego tematu części ostatniej (smyczki), a zwłaszcza w drugiej części, w której pary instrumentów występują kolejno z popisowymi frazami.

Utwór ten powstał w 1943 roku w Stanach Zjednoczonych, gdzie Bartók – nieakceptujący przymierza rządu węgierskiego z hitlerowskimi Niemcami – odnalazł schronienie. Jego muzyka była tam mało znana i nieoczekiwane zamówienie Koncertu przez Sergieja Kusewickiego, szefa Boston Symphony Orchestra, było właściwie formą pomocy dla artysty, trapionego tajemniczą chorobą i kłopotami materialnymi. Tą chorobą, nie od razu rozpoznaną przez nowojorskich lekarzy, była białaczka, która dwa lata później położyła kres życiu wielkiego kompozytora.

Koncert na orkiestrę, prawykonany w Bostonie 1 grudnia 1944 roku, odniósł wielki sukces. W liście do syna Bartók pisał:

Pojechaliśmy tam na próby i wykonanie – po otrzymaniu niechętnie udzielonego pozwolenia lekarzy. Warto było – wykonanie wypadło znakomicie. Kusewicki jest w najwyższym stopniu zachwycony kompozycją i twierdzi, że to jest najlepsze dzieło orkiestrowe ostatnich 25 lat (włącznie z utworami jego idola – Szostakowicza!).

Sam Bartók nie lubił muzyki Dmitrija Szostakowicza, ale dawał temu wyraz rzadko i dyskretnie. Uważny słuchacz może jednak dostrzec parodię VII Symfonii rosyjskiego twórcy w krótkim odcinku *Intermezza* z *Koncertu na orkiestrę*. Cały *Koncert*, mimo klasycznej formy i symfonicznego charakteru, dzięki właściwościom języka muzycznego ani na chwilę nie pozwala zapomnieć o narodowości swego twórcy.

Portret Siergieja Kusewickiego, fotografia prasowa, Bain News Service, ok. 1924 /
Portrait of Serge Koussevitzky, press photography, Bain News Service, ca 1924

Short programme note

Łukasz Kaczmarowski

Tansman

The sketches for *Variations* date back to 1934, but it was a commission from America, from Vladimir Golschmann, conductor of the St. Louis Symphony Orchestra, that gave Tansman the impetus to finish the work. He completed it between February and October 1937, and the premiere took place in December. The composer chose an aria called *La Frescobalda*, from the second volume of Girolamo Frescobaldi's *Toccate e partite d'intavolatura* – a collection published in Rome in 1627 – as the theme for his variations. Tansman's consists of an aria and six variations. The strings play a dominant role throughout the piece. It quickly gained popularity in both the United States and Europe.

Małgorzata Gąsiorowska

Szymanowski

Violin Concerto No. 2, Op. 61, when compared to the First, seems more balanced, even 'classicalised', and although, like its predecessor, it does not contain a clear division into parts, it is difficult not to discover the hidden rules of cyclical form in it. The concerto was inspired by violinist Paweł Kochański, who wrote the solo cadenza and consulted on the violin part, what the composer eagerly noted in the score. This cadenza divides the work into two parts, each with a different character. Both have a three-part structure, with a slow middle section introducing a new idea. The concerto is imbued with the atmosphere of highlander music, although, apart from veiled quotations from the opera *Harnasie*, the themes and certain textural ideas seem to be the work of the composer's imagination, who was able to create his own visions of Podhale music, far removed from 'folkloric paper cut-outs'.

Ludwik Erhardt

Bartók

The Concerto for Orchestra by Béla Bartók was written in 1943 to a commission from the Koussevitzky Foundation. The first performance, on 1 December 1944, with the Boston Symphony Orchestra under Serge Koussevitzky's baton, was a success, but the Concerto proved to be one of the last – and at the same time most popular – works by Bartók, who died in 1945. Here, the composer toned down his musical language, veering towards symmetry, a quasi-Classical form and a euphonious sound, while retaining most of the features of his earlier style, including references to folklore, the supremacy of rhythm and colourful orchestration.

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina **Arthur Rubinstein** **Philharmonic Orchestra**

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Łódzkiej to jeden z najstarszych zespołów filharmonicznych w Polsce. Za jej początek uznaje się koncert inauguracyjny działalności Łódzkiej Orkiestry Symfonicznej, który odbył się 17 lutego 1915 roku w Teatrze Wielkim przy ul. Konstytucyjnej. Łódzki zespół był drugą, po orkiestrze Filharmonii Warszawskiej, stałą orkiestrą symfoniczną na obszarze zaboru rosyjskiego. W swojej ponad stuletniej historii muzycy łódzkiego zespołu występowali pod batutą wielu wybitnych dyrygentów, m.in. Henryka Czyży, Grzegorza Fitelberga czy Pawła Kleckiego. Prestiż orkiestry wyznaczyły też nazwiska solistów, którzy z nią koncertowali – m.in. Artur Rubinstein, Światosław Richter, Mściśław Rostropowicz czy Grażyna Bacewicz.

Na znaczący dorobek zespołu złożyły się też nagrania dla polskich i zagranicznych wytwórni, szczególnie te zrealizowane pod kierunkiem Henryka Czyży i Zdzisława

Szostaka. W ostatnich latach płyty OSFŁ były kilkakrotnie nominowane do nagrody Fryderyk. Uznanie Akademii Fonograficznej zyskały: w 2015 roku album z utworami Witolda Lutosławskiego, nagrany pod kierownictwem Daniela Raiskina; w 2020 roku – zarejestrowane pod dyrekcją Pawła Przytockiego płyty z pianistką Julią Kociuban i ze skrzypkiem Piotrem Pławnerem; w roku 2025 roku – rejestracja dzieł Zygmunta Noskowskiego i Henryka Wieniawskiego z Wojciechem Niedziółką jako solistą i Pawłem Przytockim jako dyrygentem.

Zespół odbył wiele zagranicznych tournée – odwiedził m.in. Austrię, Holandię, Norwegię i Włochy, występując w tak prestiżowych salach koncertowych, jak Tonhalle w Zurychu, Queen Elisabeth Hall w Antwerpii czy Sala Verdi w Conservatorio di Milano. W lutym 2017 roku orkiestra pod kierunkiem Pawła Przytockiego dała koncert w Goldener Saal Musikverein w Wiedniu. Odniesiony sukces i imponujący aplauz od międzynarodowej publiczności stały się inspiracją do zaproszenia Przytockiego do pełnienia funkcji dyrektora artystycznego Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina, którą piastuje on do dziś.

W 2015 roku Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Łódzkiej została odznaczona Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis”.

The Arthur Rubinstein Philharmonic Orchestra in Łódź is one of the oldest philharmonic ensembles in Poland. Its origins date back to the inaugural concert of the Łódź Symphony Orchestra, which took place on 17 February 1915 at the Grand Theatre on Konstantynowska Street. The Łódź ensemble was the second permanent symphony orchestra in the Russian partition, after the Warsaw Philharmonic Orchestra. In its more than 100-year history, the musicians of the Łódź ensemble have performed under the baton of many outstanding conductors, including Henryk Czyż, Grzegorz Fitelberg and Paul Kletzki. The orchestra's prestige was also determined by the names of the soloists who performed with it, including Arthur Rubinstein, Sviatoslav Richter, Mstislav Rostropovich and Grażyna Bacewicz.

The orchestra's significant achievements also include recordings for Polish and foreign labels, especially those made under the direction of Henryk Czyż and Zdzisław Szostak. In recent years, recorded by the Arthur Rubinstein Philharmonic Orchestra albums have been nominated for the Fryderyk Award several times: in 2015, an album with works by Witold Lutosławski, recorded under the direction of Daniel Raiskin; in 2020 – albums recorded under the direction of Paweł Przytocki with pianist Julia Kociuban and violinist Piotr Pławner; in 2025 – a recording of works by Zygmunt Noskowski and Henryk Wieniawski with Wojciech Niedziółka as soloist and Paweł Przytocki as conductor.

The ensemble has undertaken numerous international tours, visiting Austria, the Netherlands, Norway and Italy, performing in such prestigious concert halls as the Tonhalle in Zurich, the Queen Elisabeth Hall in Antwerp and the Sala Verdi at the Milan Conservatory. In February 2017, the orchestra, conducted by Paweł Przytocki, gave a concert at the Goldener Saal Musikverein in Vienna. The success and impressive applause from the international audience were inspiration to invite Paweł Przytocki to join the orchestra as their artistic director, a position the conductor still holds today.

In 2015, the Arthur Rubinstein Philharmonic Orchestra in Łódź was awarded the Gold Medal for Merit to Culture – Gloria Artis.

Orkiestra Symfoniczna Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina Arthur Rubinstein Philharmonic Orchestra

Paweł Przytocki

Dyrektor artystyczny /
Artistic Director

I Skrzypce / First Violins

Tomasz Gołębiewski
Maciej Łabecki
Robert Łaguniak
Marta Niedźwiecka
Janusz Łuczak
Manfred Kucza
Joanna Łuczak
Małgorzata
Korpysz-Owczarek
Tomasz Czaplński
Sylwia Marut
Izabela Ignatowska
Kacper Pałuba
Piotr Łomozik
Franciszek Wachowicz

II Skrzypce / Second Violins

Marta Kalińska
Weronika Kretkowska
Marcin Budziarski
Elżbieta Puchalska
Joanna Góras
Monika Kosmal
Małgorzata Domańska
Piotr Jakubowski
Maria Włastowska

Kinga Czech
Gabriela Małachowska
Martyna Serwin

Altówki / Violas

Alicja Pejcka
Joanna
Krysińska-Gwarda
Michał Członka
Jerzy Szurgot
Joanna Górkiewicz
Mirosław Pejcki
Jadwiga
Domińczyk-Kuzan
Patrycja Piotrowska
Oliwia Wojciechowska
Gabriela Graboń
Oleksii Yazlovskiy

Wiolonczele / Cellos

Konrad Bukowian
Małgorzata
Smyczyńska-Szulc
Konrad Cedzyński
Jolanta Żebrowska
Ewa Monkiewicz
Mariusz Flis
Maria Filipiak
Izabela Skaruz

Kontrabasy / Double Basses

Jacek Kujawski
Marek Furtak
Jerzy Wikszemski
Piotr Kozłowski
Jakub Wójcik
Miłosz Krupka

Flety / Flutes

Joanna
Woszczyk-Garbacz
Urszula
Urbaniak-Borowska
Ewa Wypych-Babińska

Oboje / Oboes

Agata
Piotrowska-Bartoszek

Paweł Żebrowski
Dominik Wroniszewski

Klarnety / Clarinets

Roman Pryliński
Maria Owczarek
Eryk Oliwa

Fagoty / Bassoons

Dorota Cegielska
Michał Owczarek
Anna Szwedzka

Waltornie / Horns

Tomasz Sopur
Piotr Grzywiński
Ewelina Pietrzak
Łukasz Michalak

Trąbki / Trumpets

Stawomir Cichor
Michał Paśniczek
Andrzej Zachary
Filip Galos

Puzony / Trombones

Adam Blacha
Radosław Szulc
Grzegorz Borko

Tuba

Krzysztof Mucha

Perkusja / Percussion

Tomasz Wrocławski
Dariusz Kaśnicki
Małgorzata Kolasa
Sebastian Dworczak

Harfy / Harps

Laura Jurcova
Urszula Janowska

Fortepian / Piano

Marek Pająk

Paweł Przytocki

dyrygent / conductor

Paweł Przytocki urodził się w Krośnie. Ukończył studia w Akademii Muzycznej w Krakowie w roku 1985 w klasie dyrygentury Jerzego Katlewicza. W latach 1986–1987 był stypendystą Internationale Bachakademie Stuttgart, uczestnicząc w kursach mistrzowskich Helmutha Rillinga. Od 1988 do 1991 roku był dyrygentem, a także dyrektorem artystycznym Filharmonii Bałtyckiej w Gdańsku. W latach 1995–1997 pełnił funkcję dyrektora artystycznego Filharmonii Łódzkiej im. Artura Rubinsteina. Od 2005 do 2009 roku Paweł Przytocki współpracował z Teatrem Wielkim – Operą Narodową w Warszawie, a w latach 2008–2012 był Dyrektorem Naczelnym i Artystycznym Filharmonii im. Karola Szymanowskiego w Krakowie. Od 2017 roku dyrygent ponownie sprawuje funkcję dyrektora artystycznego Filharmonii Łódzkiej.

Paweł Przytocki współpracuje z większością orkiestr filharmonicznych w Polsce, a także z orkiestrami symfonicznymi za granicą, m.in. Real Filharmonía de Galicia, Bilkent Symphony Orchestra w Ankarze, Filharmonią Słowacką w Bratysławie, Narodową Orkiestrą Symfoniczną Ukrainy w Kijowie, Orquesta Filarmónica de Santiago,

Orkiestrą Filharmonii w Zagrzebiu, Buffalo Philharmonic Orchestra, Orquesta Filarmónica de Bogotá, Jerusalem Symphony Orchestra, Staatsorchester Rheinische Philharmonie w Koblenz, Jenaer Philharmonie, Brandenburgische Staatsorchester Frankfurt czy Orquesta Filarmónica de Málaga.

Artysta uczestniczy w międzynarodowych festiwalach muzycznych. Brał udział m.in. w Athens Festival (1987), Stuttgarter Musikfest (1988), Flanders Festival (1989), Festival de La Chaise-Dieu (1996), Kissinger Sommer (1988), Bratislava Musik Festival (1999), Prague Spring (2001).

Paweł Przytocki występował również w wielu prestiżowych ośrodkach muzycznych Europy takich jak: Wiedeń (Musikverein), Berlin (Konzerthaus), Bruksela (Palais des Beaux-Arts), Paryż (Théâtre du Châtelet), Hamburg (Musikhalle).

Artysta dokonał nagrań płytowych dla wytwórni DUX, Aurophon i Point Classics. Jego nagranie *I Symfonii* Siergieja Rachmaninowa zostało wyróżnione przez amerykański magazyn muzyczny „La Folia” (obok takich kreacji, jak *V Symfonia* Ludwiga van Beethovena pod batutą Carlosa Kleibera oraz *Sonata fortepianowa f-moll „Appassionata”* op. 57 Beethovena w interpretacji Światosława Richtera z 1960 roku).

Od 2007 roku związany z Katedrą Dyrygentury Akademii Muzycznej w Krakowie, gdzie prowadzi swoją klasę dyrygentury. W marcu 2020 roku odebrał nagrodę Fryderyk w kategorii „Album Roku: Muzyka Koncertująca” za płytę *Emil Młynarski: Violin Concertos*. W 2022 roku otrzymał Srebrny Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Paweł Przytocki was born in Krosno, Poland. He graduated from the Academy of Music in Krakow in 1985, where he studied conducting under Jerzy Katlewicz. In the years 1986–1987, he was a scholarship holder at the Internationale Bachakademie Stuttgart, participating in masterclasses given by Helmuth Rilling. From 1988 to 1991, he was the conductor and artistic director of the Polish Baltic Philharmonic in Gdańsk. From 1995 to 1997, he was the artistic director of the Arthur Rubinstein Philharmonic in Łódź. From 2005 to 2009, Paweł Przytocki collaborated with the Teatr Wielki – Polish National Opera in Warsaw, and from 2008 to 2012 he was the General and Artistic Director of the Karol Szymanowski Philharmonic in Krakow. In 2017, the conductor has returned to the post of the artistic director of the Arthur Rubinstein Philharmonic in Łódź.

Paweł Przytocki collaborates with most philharmonic orchestras in Poland, as well as with symphony orchestras abroad, including the Real Filharmonía de Galicia, Bilkent Symphony Orchestra in Ankara, Slovak Philharmonic in Bratislava, National Symphony Orchestra of Ukraine in Kiev, Orquesta Filarmónica de Santiago, Zagreb Philharmonic Orchestra, Buffalo Philharmonic Orchestra, Orquesta Filarmónica de Bogotá, Jerusalem Symphony Orchestra, Staatsorchester Rheinische Philharmonie in Koblenz, Jenaer Philharmonie, Brandenburgische Staatsorchester Frankfurt and Orquesta Filarmónica de Málaga.

The artist regularly participates in international music festivals. He has taken part in, among others, the Athens Festival (1987), Stuttgarter Musikfest (1988), Flanders Festival (1989), Festival de La Chaise-Dieu (1996), Kissinger Sommer (1988), Bratislava Music Festival (1999) and Prague Spring (2001).

Paweł Przytocki has also performed at many prestigious music venues in Europe, including those in Vienna (Musikverein), Berlin (Konzerthaus), Brussels (Palais des Beaux-Arts), Paris (Théâtre du Châtelet) and Hamburg (Musikhalle).

The artist has made recordings for the DUX, Aurophon and Point Classics labels. His recording of Sergei Rachmaninov's Symphony No. 1 was honoured by the American music magazine *La Folia* (alongside such creations as Ludwig van Beethoven's Symphony No. 5 conducted by Carlos Kleiber and Beethoven's Piano Sonata in F minor 'Appassionata', Op. 57 performed by Sviatoslav Richter in 1960).

Since 2007, he has been associated with the Conducting Department of the Academy of Music in Krakow, where he teaches his conducting class. In March 2020, he received the Fryderyk Award in the category 'Album of the Year: Concert Music' for *Emil Młynarski: Violin Concertos*. In 2022, he received the Silver Medal for Merit to Culture – Gloria Artis.

Jakub Jakowicz

skrzypce / violin

Koncertuje od 11 roku życia. Występował ze wszystkimi czołowymi polskimi orkiestrami, a także z Münchner Philharmoniker, Dresdner Philharmonie, Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino, Orkiestrą Filharmonii Czeskiej w Pradze, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Orchestre de la Suisse Romande, Orquesta Nacional de España, Royal Stockholm Philharmonic, Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo i Concerto Köln. Współpracował z takimi dyrygentami, jak Pinchas Steinberg, Jerzy Semkow, Antoni Wit, Jerzy Maksymiuk, Jacek Kasprzyk, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Yan Pascal Tortelier, Eiji Oue, Marek Pijarowski, Krzysztof Penderecki, Agnieszka Duczmal, Michaił Jurowski i Marc Minkowski.

Jako kameralista od lat tworzy duet skrzypcowy z ojcem, Krzysztofem Jakowiczem. Z pianistą Bartoszem Bednarczykiem zarejestrował m.in. płytę *Beethoven Violin Sonatas* (Subito Records). Artysta występował ponadto z takimi muzykami, jak Heinz Holliger, Paavali Jumppanen, Garrick Ohlsson, Paul Gulda, Jan Krzysztof Broja, Michel Lethiec, Elina Vähälä, Anna Maria Staśkiewicz, Ruth Killius, Katarzyna Budnik, Avri Levitan, Tomoko Akasaka, Daniel Müller-Schott, Andrzej Bauer, Tomasz Strahl,

Alexander Gebert, Rafał Kwiatkowski, Marcin Zdunik, Zvi Plessner, Timo-Veikko Valve i Julius Berger.

W latach 2008–2014 Jakub Jakowicz był prymariuszem Lutosławski Quartet, a od 2006 roku jest członkiem Zehetmair Quartet (założonego przez austriackiego skrzypka i dyrygenta Thomasa Zehetmaira). Płyta zespołu z utworami Béli Bartóka i Paula Hindemitha (ECM) otrzymała nagrodę Diapason d'Or w 2007 roku. Artysta wraz z Zehetmair Quartet występował w wielu prestiżowych salach koncertowych na świecie. W sezonie 2024/2025 rozpoczął współpracę z Szymonem Nehringiem i Marcinem Zdunikiem, współtworząc trio fortepianowe Genesis Piano Trio.

Jakub Jakowicz jest laureatem nagrody Paszport „Polityki” (2003). W 2007 roku otrzymał nagrodę Orfeusz podczas Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Współczesnej „Warszawska Jesień”, a w roku 2018, w uznaniu za wybitny wkład w upowszechnianie muzyki Witolda Lutosławskiego, został uhonorowany Medalem 100-lecia urodzin kompozytora, przyznawanym przez Towarzystwo im. Witolda Lutosławskiego. Jest również dwukrotnym laureatem nagrody Fryderyk.

Artysta ma stopień doktora habilitowanego sztuk muzycznych. Prowadzi działalność pedagogiczną na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie i w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Gra na instrumencie Braci Gand (Paryż 1859), wypożyczonym dzięki uprzejmości Fondation Jerzy Semkow.

Jakub Jakowicz has performed on stage since the age of 11. He has appeared alongside all the leading Polish orchestras as well as Münchner Philharmoniker, Dresdner Philharmonie, Orchestra del Maggio Musicale Fiorentino, Czech Philharmonic in Prague, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Orchestre de la Suisse Romande, Orquesta Nacional de España, Royal Stockholm Philharmonic, Orquestra Sinfônica do Estado de São Paulo, and Concerto Köln. He has collaborated with conductors such as Pinchas Steinberg, Jerzy Semkow, Antoni Wit, Jerzy Maksymiuk, Jacek Kasprzyk, Kazimierz Kord, Jan Krenz, Yan Pascal Tortelier, Eiji Oue, Marek Pijarowski, Krzysztof Penderecki, Agnieszka Duczmal, Michail Jurowski, and Marc Minkowski.

As a chamber musician, he performs in a duo with his father Krzysztof Jakowicz, while with the pianist Bartosz Bednarczyk he has recorded, among other albums, *Beethoven Violin Sonatas* (Subito Records). The artist has also played with such musicians as Heinz Holliger, Paavali Jumppanen, Garrick Ohlsson, Paul Gulda, Jan Krzysztof Broja, Michel Lethiec, Elina Vähälä, Anna Maria Staśkiewicz, Ruth Killius, Katarzyna Budnik, Avri Levitan, Tomoko Akasaka, Daniel Müller-Schott, Andrzej Bauer, Tomasz Strahl, Alexander Gebert, Rafał Kwiatkowski, Marcin Zdunik, Zvi Plesser, Timo-Veikko Valve and Julius Berger.

In the years 2008–2014, Jakub Jakowicz was the leader of the Lutosławski Quartet, and since 2006, has been a member of the Zehetmair Quartet (founded by the Austrian violinist and conductor Thomas Zehetmair). The latter ensemble's album (released on the ECM label) featuring works by Béla Bartók and Paul Hindemith was awarded the 2007 Diapason d'Or. As part of Zehetmair Quartet, Jakub Jakowicz has performed in numerous concert halls in the world. In the 2024/2025 season, he began working with Szymon Nehring and Marcin Zdunik, co-founding the Genesis Piano Trio.

The artist is the winner of a Passport Award conferred by the weekly *Polityka* (2003). In 2007, he was honoured with the Orpheus Award at the Warsaw Autumn International Festival of Contemporary Music, and in 2018, in recognition of his outstanding contribution to the promotion of the music of Witold Lutosławski, he was awarded a Medal of the Centenary of the Birth of the Composer, conferred by the Witold Lutosławski Society. He has also twice been the recipient of a Fryderyk Award.

Jakub Jakowicz holds a Doctor habilitatus in musical arts degree. He teaches at the Chopin University of Music in Warsaw and at the Karol Szymanowski Academy of Music in Katowice. He plays a Gand Frères instrument (Paris, 1859), lent to him by courtesy of the Fondation Jerzy Semkow.

O czym gramy?

Cykl wprowadzeń
do koncertów

Serdecznie zapraszamy melomanów przed piątkowymi koncertami symfonicznymi o godz. 18:30 na wprowadzenia omawiające dzieła wykonywane danego wieczoru.

6.02

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Paweł Przytocki

Gość specjalny / [Special guest](#)

Karol Furtak

Wprowadzenie do koncertu /
[Pre-Concert Talk](#)

Dziennikarz muzyczny związany z Programem 2 Polskiego Radia, Polskim Radiem Lublin i Polskim Radiem Chopin. Jest absolwentem studiów muzykologicznych (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II), specjalizacji teoria muzyki i krytyka muzyczna. Publikował artykuły naukowe, popularnonaukowe, wywiady i recenzje na łamach m.in. „Res Facta Nova”, „Notesu Muzycznego”, „Ruchu Muzycznego”, „Tygodnika Powszechnego” i portalu meakultura.pl. Interesuje się przede wszystkim muzyką XX wieku i współczesnymi sposobami myślenia o muzyce.

What Are We Playing About?

Pre-Concert Talks

We encourage all music lovers to attend our special lectures at 6.30 p.m. before each Friday symphony concert, in which they will be able to learn more about the works that are to be performed on that particular evening. Please note that the lectures are delivered in Polish.

Music journalist associated with Polish Radio Channel 2, Polish Radio Lublin and Polish Radio Chopin. He graduated in musicology from the John Paul II Catholic University of Lublin, specialising in music theory and music criticism. He has published scientific and popular articles, interviews and reviews in *Res Facta Nova*, *Notes Muzyczny*, *Ruch Muzyczny*, *Tygodnik Powszechny* and at the [meakultura.pl](#), among others. He is primarily interested in 20th-century music and contemporary ways of thinking about music.

13.02

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

Bartosz Kamiński

Wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

Publicysta i krytyk muzyczny, studiował w Państwowej Wyższej Szkole Teatralnej oraz Akademii Muzycznej (obecnie: UMFC) w Warszawie. Jako recenzent i dziennikarz muzyczny rozpoczął pracę w dzienniku „Życie”. Przez lata związany z „Gazetą Wyborczą”, następnie współpracował m.in. z „Dziennikiem”, „Przekrojem” oraz Programem 2 Polskiego Radia. Przez dwa lata prowadził dział teatru muzycznego w „Ruchu Muzycznym”, gdzie publikuje regularnie do dziś. Specjalizuje się w zagadnieniach opery i pieśni artystycznej.

A journalist and music critic, he studied at the State Higher School of Theatre and the Academy of Music (now: Chopin University of Music) in Warsaw. He began his career as a reviewer and music journalist at the daily newspaper *Życie*. For many years, he was associated with *Gazeta Wyborcza*, then collaborated with *Dziennik*, *Przekrój* and Polish Radio Programme 2, among others. For two years, he was head of the musical theatre department at *Ruch Muzyczny*, where he still publishes regularly. He specialises in opera and art song.

Wyjątkowe wydawnictwo muzyczne

**Pierwsze nagranie Krzysztofa Urbńskiego
z Orkiestrą Filharmonii Narodowej**

Płyta dostępna w sklepiku FN
oraz w serwisach streamingowych

Kalendarz koncertowy

Concert Calendar

8.02

niedziela / Sala Koncertowa
Sunday / Concert Hall

11:00 / 11 a.m.

dzieci młodsze (3–6 lat) /
younger children (aged 3 to 6)
abonament / subscription Dm2

14:00 / 2 p.m.

dzieci starsze (7–12 lat) /
older children (aged 7 to 12)
abonament / subscription Ds2

**Poranny i Popołudniowy
Koncert dla Dzieci /
Morning and Afternoon
Concert for Children**

Muzyczny Express

W radiu FeNka... rozkład jazdy /
Music Express
On FeNek's radio... a timetable

Agata Kawęłyzyk-Starosta
scenariusz i prowadzenie /
script and presentation

13.02

piątek / 18:30 / Sala Kameralna
Friday / 6.30 p.m. / Chamber Music Hall

**O czym gramy?
What Are We Playing About?**

Bartosz Kamiński
wprowadzenie do koncertu /
Pre-Concert Talk

13.02

piątek / 19:30 / Sala Koncertowa
Friday / 7.30 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription B1, Z1

14.02

sobota / 18:00 / Sala Koncertowa
Saturday / 6 p.m. / Concert Hall
abonament / subscription B2, Z2

**Orkiestra i Chór Filharmonii
Narodowej / Warsaw Philharmonic
Orchestra and Choir**

**Chór Męski Opery i Filharmonii
Podlaskiej w Białymstoku /
Podlaska Opera and
Orchestra Men's Choir**

**Chór Męski Filharmonii Łódzkiej
im. Artura Rubinsteina / Arthur
Rubinstein Philharmonic Men's Choir**

Ingo Metzmacher
dyrygent / conductor

Adam Kośmiejca
fortepian / piano

Augustin Viard
fale Martenota / ondes Martenot

Alexei Botnariuc
bas / bass

Bartosz Michałowski
dyrektor Chóru FN / director
of the Warsaw Philharmonic Choir

Violetta Bielecka
kierownik Chóru OiFP /
director of the Podlaska Opera
and Orchestra Choir

Artur Koza
chórmistrz Chóru FŁ /
choirmaster of the Arthur
Rubinstein Philharmonic Choir

**Messiaen, Szostakowicz /
Shostakovich**

Filharmonia Narodowa Warsaw Philharmonic

ul. Jasna 5
00-950 Warszawa
tel. 22 55 17 111
filharmonia@filharmonia.pl
filharmonia.pl

Wydawca / Published by
Filharmonia Narodowa / Warsaw Philharmonic

**Dział Wydawniczy Filharmonii Narodowej /
Warsaw Philharmonic Publishing Department**

Kierownik działu / Head of Department
Łukasz Kaczmarowski

Redaktor prowadzący / Managing Editor
Jan Lech

Opracowanie części angielskiej /
English summary coordination
Martyna Ćwiek

Tłumaczenie / Translation
John Comber

Fotografie / Photos
**Dariusz Kulesza 14–15, Ireneusz Skąpski 16,
Mateusz Żaboklicki 21, Cezary Piwowski 24**

Projekt graficzny / Graphic design
beton.

Skład / Desktop editing
studio typek

Cena / Price
15 zł / PLN

Organizator / Organiser

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Strategiczny Mecenas Roku /
Strategic Patron of the Year

Bank Polski

Mecenas Roku / Patron of the Year

Partnerzy / Partners

Melon Catering
35 LAT WYDARZEŃ Z PASJĄ

Bilety²⁴

Patroni medialni / Media Partners

Melon Catering

35 LAT WYDARZEŃ Z PASJĄ

Smak
w rytmie
wydarzeń.

Partner Filharmonii Narodowej

www.meloncatering.pl